

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

ΑΠΟΜΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΤΩΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΩΝΟΣ

(Από το περιήμιο βιβλίο του συνοδευσαντος τόν 'Θώνα κατά

τήν καθόδο του στην 'Ελλάδα Βαυαρού αξιωματούχου Χριστοφώρου Νέζερ).

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου).

Τ Α Ν ο φρούραρχος Βασιλειάδης είχε φτάσει στη Βόνιτσα, έπειτα από ένα επίπονο ταξίδι, συνάντησε πολλές δυσκολίες στην άνευρησ οικήματος. Τέλος βρήκε ένα μονόροφο σπίτι πάνω στο φρούρι, έλεινό και τρισάθλιο, καλύβα μάλλον παρασπί. Φαντασθήτε ποιά αντίθεσι παρουσίαζαν τά πολυτελή του ευρωπαϊκά έπιπλα μέσα στο άθλιο αυτό περιβάλλον!

Και όμως ή κυρία φρουράρχου έδινε εκεί έορτές κι' έσπευτε να φτιάξει έπιπλα.

Τ ήν έπομένη, έπισκεφθήκα τον 'Αγγλο πρόξενο, ό όποιος με δέχθηκε με μεγάλη ευγένεια και λυπήθηκε πολύ γιατί άπουσίαζε ό γιός του. 'Αφού μείναμε λίγη ώρα στο πρόξενο, ό πρόξενος με πήρε μαζί του κι' έπήγαμε να έπισκεφθώμε τόν Τούρκο διοικητή στο κονάκι (διοικητήριο). Δυό καθάσδες μās συνώδευαν.

Ό Τούρκος πασάς, ένας άντρας πενητάρης παχύσαρκος, με μακριά γκριζά γενειάδα, μās δέχτηκε με σοβαρότητα, αλλά και με φιλοφροσύνη, μω άπηθύνα ή ενδιαφέρον έρωτήσεσ για τήν πατρίδα μου τή Βαυαρία κι' έπειτα μās προσέφερε, σε χρυσοπαικίλια φλυτζάνια, καφέ, και πολυτελέστατα τσιμπούκια για να καπνίσουμε. Με ρώτησε αν ήθελα να έπισκεφθώ τά έρείπια τής Νικοπόλεως, που απέχουν δυό ώρες περίπου από τήν Πρέβεζα κι' έπειδή έγω τού άμολόγησα ότι είχα μεγάλη έπιθυμία να κάνω τή μικρή αυτή έκδρομη, διάταξε άμέσως να μω παραχωρήσουν άλογα απ' τούς σταλούς του και να με συνοδευώσουν τρεις ύπηρετές του.

Πραγματικά, τήν έπομένη τού πρωί, βρήκα να με περιμένουν έξω από τήν πόρτα μου οι ύπηρετές μαζί με τά άλογα. 'Ιδιαίτέρως μās μένα είχαν διαλέξει ένα λευκότριχο κέλητα, ένα ζώο θαυμάσιο που χρεμάτιζε χαρούμενα, στήν πρωινή αύρα. 'Εκτός απ' τούς τρεις ύπηρετές τού πασά, απ' τούς όποιους ό ένας φορούσε χρυσοκέντητη στολή, ήρθαν για να με συνοδευώσουν και οι δυό καθάσδες τού άγγλικού πρόξενοιου.

Πέρασαμε καλπάζοντας τήν άνορά κι' όλοι παραμερίζαν γρήγορα στή διάβα μου, υπόκλινομενοι με σεβασμό μπροστά μου. Αυτό τού απέδωσα στή στολή τού Βαυαρού αξιωματούχου και περηφανεύτηκα άρκετά γι' αυτήν τήν τιμή.

'Αφήνοντας τήν Πρέβεζα πίσω μās, προχωρούσαμε γρήγορα. Τό έδαφος ήταν όμαλό και μόνο μερικά βάλτοπόδια μās δυσκόλευαν κάτω στό δρόμο μας. Τέλος, έπειτα από περεία τριών τεσσάρων τής ώρας, φτάσαμε στή έρείπια τής Νικοπόλεως, όπου ύπoταν μερικάς καλυβές κατοικούμενες από 'Αλβανούς.

'Ηταν φανερό πώς ύπηρε έκει άλλοτε μās μεγάλη και λαυτήρη πόλις. 'Αλλά έχον γραφή τόσα για τά έρείπια τής Νικοπόλεως, ώστε έγω δέν τολμώ να προσθέσω τίποτε γι' αυτά...

Όταν ξαναγυρίσαμε στήν Πρέβεζα, ό 'Αγγλος πρόξενος με κράτησε τού τραπέζι του και με πειοποιήθηκε σχεδόν ήγεμονικά.

Κατά τής τριετής έφυγα από τού προξενείο και τράβηξα για τού σπίτι τού κυρίου 'Αντωνίου, ό όποιος με φιλοξενώσε. 'Ετσι πέρασα από τήν άγορά τής Πρέβεζης, κμασκρώνοντας μέσα στή στολή μου και νομίζοντας πώς όλοι θα με προσκυνώσαν στή πέραμά μου, όπως είχε συμβή τού τού πρωί.

Ποσό γελιόμουνα όμως!... Κανένας άπόλύτως δέν κουνήθηκε από τή θέσι του, εκ κανένας δέν έκανε έντύπωση ή στολή μου.

Και τότε εκατάλαβα ότι οι Τούρκοι τού πρωί δέν χαρετώσαν έμένα με τόσο σεβασμό, αλλά τού λευκό άλογο τού πασά...

Στίς έννάς τού πρωί τής έπομένης έφυγα από τήν Πρέβεζα κι' έπειδή δέν φυσώσε καθόλου άέρας, μόλις κατά τής έν-στί Βόνιτσα.

('Ακολουθεί)

ρίδες και κάθε φορά πού ένας ξένος, κάτωσ επίσημος, έφτανε στή Βόνιτσα ό χορός στό φρουραρχείο μόλις τού πρωί τελείωνε. 'Ενωσείται, ότι μόνον ελληνικοί χοροί χορευόντουσαν εκεί και πού πάντων ό κλέφτικος και αντί άλλων άναψκτικών, προσεφέρετο καφές, γλυκό και λεμονάδα.

Και όμως τού κέρι δέν έλειπε ποτέ. Στό φρουραρχείο έπέρασα κι' έγω πολλές ευγάριστες θραδές, κατά τή διάρκεια τής παραμονής μου στή Βόνιτσα.

Μά όλες τής ώρες τής ημέρας έπληττα και μόνο στό κυνήγι διασκεδάσα κάτωσ τήν άνια μου. Τά έλάφια ήσαν άφθονα στά περίχωρα κι' έτσι εύρισκα σχεδόν πάντοτε θήραμα.

'Ενα πρωί, έφτασαν από τή Πρέβεζα στή Βόνιτσα για κυνήγι, ό γιός τού 'Αγγλου προξένου Σάουτερ μαζί με μερικούς άλλους νέους. 'Ο φρούραρχος Βασιλειάδης μās συνέστησε και τούς συνώδευσα κι' έγω στό κυνήγι τους. Σαθήκαμε μάλιστα πολύ τυχεροί και σκοτώσαμε, εκτός τών άλλων, τήν ημέρα εκείνη κι' ένα ζαρκάδι. 'Όταν χωρίσαμε τού θράδυ, ό Σάουτερ μ' ευχαρίστησε θερμά και με προσάλεσε στήν Πρέβεζα.

Πράγματι, έπειτα από μιά εβδομάδα, ένα ήλιόλουστο πρωί, έφυγα για τήν Πρέβεζα. 'Αποθιβάστηκα στό τελωνείο κι' οι Τούρκοι τελωνειακοί υπάλληλοι μω φέρθηκαν με μεγάλη ευγένεια. 'Εκει θρισκόταν και ένας 'Ελλην, πού τόν έλεγαν κύριο 'Αντώνιο, αξιωματικόσ ντυμένος, ό όποιος προθυμοποιήθηκε να με φιλοξενήση. 'Εγω τού απάντησα ότι ήμουν προσκαλεσμένος από τού γιό τού 'Αγγλου προξένου Σάουτερ. Μά ό κύριος 'Αντώνιος έπέμεινε να με φιλοξενήση, λέγοντας ότι σαν Βαυαρός αξιωματούχος πού ήμου, έπρεπε να μείνω σ' ελληνική σπύτι. 'Εξ άλλου, έπρόσθεσε, ό γιός τού 'Αγγλου προξένου έλειπε τήν ημέρα εκείνη και δέν θα μπορούσα να τόν ιδώ.

'Ετσι ό κύριος 'Αντώνιος μ' έπήρε στό σπίτι του, ένα μεγάλο και άνετο σπίτι, ό πού ή γυναίκα του και τά παιδιά του με δεξιώθηκαν έγκυρνώτατα.

Μετά τού γεύμα, πού ήταν πραγματικά πλουσιοπάροχο, με πήγε στό άριστοκρατικό σπίτι τής κ. Λουκοπούλου, ή όποια είχε τόν τίτλο τής κομήσεσ, πού τόν είχαν δώσε στούς 'Επανηρισούς προγόνους τής οί 'Ενετοί.

'Η κόμησα Λουκοπούλου ήταν χήρα κι' είχε δυό κορίτσια, από τά όποια τού μεγαλύτερο, ή Αικατερίνη, ήταν εξαιρετικά χαριτωμένο. 'Ηξερε πολύ καλά τά ιταλικά και τά ελληνικά κι' είχε τύχει τέτοιας μορφώσεως, ώστε μπορούσε να μιλήση μ' εξακριβητή ευχέρεια για όποιοδήποτε ζήτημα. 'Η νεότερα άδελφή τής, πού τήν έλεγαν 'Αδελαιδα, ήταν ύψηλή, ώραια, κομψή και είχε καθαρώς ελληνική κατατομή.

'Η μητέρα κι' ή κόρη μ' υποδέχθηκαν φιλικώτατα, αλλά συγχρόνως με υπέβαλαν σέ ασθητότατη εξέταση, ζητώντας να μάθωσ λεπτομερώς τά πάντα για μένα. 'Εγώ ήκανοποίησα ευχαρίστως τήν περιέρ-

ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ

(Τού κ. Δομ. Βαρδακόστα)